

her, han kan selv læse op, hvad han sagde, senere. Han må have forstået fra debatterne her, at på tjenesteydelsesområdet forlanger vi ikke, at vandområdet er med.

Det er landet selv, der afgør, om det vil åbne for en liberalisering af vandområdet. Vil det ikke det, så gør det ikke det, men åbner det for det, betyder det, at der skal være lige adgang for alle, altså ikke selektiv beskyttelse. Det har vi drøftet meget i Folketinget, men det har hr. Gade heller ikke forstået.

Så kommer debatten her, som jeg altså virkelig synes er komisk, og jeg er lettere pikeret over, at man kan sige så meget forkert her fra talerstolen.

Højest 5 år, siger man. Ja, det er jo fuldstændig rigtigt, hvad Enhedslisten siger. Enhedslisten havde et beslutningsforslag, som Enhedslisten trak i dag, måske fordi de vidste, at vi skulle have denne forespørgselsdebat i dag, og da sagde Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre nej til at fastsætte en dato for afskaffelse af EU's eksportsubsidier, og i betænkningen i dag indstiller Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre desuden forslaget til forkastelse.

På disse 5 timer, der er gået, har hr. Martin Lidegaard altså pludselig set lyset og opdaget det, som hr. Rune Lund har gjort opmærksom på, at det alligevel ikke skulle forkastes. Det var 5 timer, der var 5 timer imellem, at det her skulle have været forhandlet, og det, vi forhandler nu.

Kl. 19.15

Så kommer hr. Martin Lidegaard og siger: Jamen det har vi tidligere selv foreslået. Nej, hr. Lidegaard. Det er jo nok, fordi hr. Lidegaard har lidt vanskelighed med hukommelsen, for der står præcis i det forslag til vedtagelse, hr. Lidegaard henviser til, som er fra en forespørgsel afholdt den 5. november 2002, og som hr. Lidegaard stemte for: »at arbejde for at udfase alle eksportsubsidier og prisstøtteordninger i forbindelse med WTO-forhandlingerne«.

Jamen hov, der var jo ingen tidsfrist. Hov, hvor blev den af?

Så står der i næste pind, og det er måske den, han tænker på, men så har han ikke forstået den: »at arbejde for en afkobling af den samlede støtte fra produktionen i næste budgetperiode«.

Det var jo præcis, hvad landbrugsforhandlingerne i EU drejede sig om: afkobling. Det skete også med CAP'en, hvoraf 80 pct. er opfyldt. Så det havde faktisk ikke ret meget med hinanden at gøre.

Når vi nu er ved det: Hr. Mogens Lykketoft var så stolt af, at han var i stand til også at samle SF i sin ministerperiode. Ja, han havde to WTO-forslag til vedtagelse, dem har jeg også her.

Men jeg vil sige til den forhenværende udenrigsminister, at der intet forslag er om tidsfrist i udenrigsministerens to forslag til vedtagelse. Der er intet forslag om kompensation i udenrigsministerens to forslag til vedtagelse. Så er det jo let nok, når man altså ikke har de ting, som skiller os i dag, at sørge for, at vi var forenede dengang. Det har der heller ikke været i nogen af de tidligere vedtagelser.

Når forhandlingerne brød sammen i går, skyldtes det, at der var et forslag, hvor man talte om kontant kompensation og ikke for bistandsmidlerne til fattige lande, som ellers ville risikere at tabe på aftalen. Man har så i dag klogeligt fjernet ordene kontant og ikke for bistandsmidlerne.

Men det var dér, vil jeg sige til hr. Mogens Lykketoft, hvor forhandlingerne brød sammen i går, for den mekanisme kan jeg ikke se nogen steder. Den har været overvejet og er blevet afvist, fordi modaliteterne ikke er i orden i den.

Hvorfor skulle jeg være rendt ned i EU med et forslag, der er afvist, og som er faldet, hvor vi i stedet for arbejder for »special and differential treatment«? Hvorfor skulle jeg dog pludselig forkaste »special and differential treatment« til fordel for en økonomisk kompensationsmekanisme, som er overvejet, og som er fundet for let, og som hr. Lidegaard også glemmer præcis også findes for let i det papir, hr. Lidegaard bruger? For hvis hr. Lidegaard læste videre i regeringens papirer, ville han præcis se det, jeg siger her, nemlig at den er vejet og fundet for let, og at man har foretrukket det andet.

Så er det fuldstændig rigtigt, når vi nu borer i forløbet, at hr. Lidegaard kom og foreslog, at man kunne fjerne ordene kontant og ikke for bistandsmidlerne. Han mente i øvrigt også, at det der »højest 5 år« da godt kunne laves om til »helst 5 år«, og på den baggrund sagde jeg: O.k., så lad os da se, om ikke vi kan blive enige. Og så formulerede jeg det bedste fra de to tekster. Det var kl. 13, og normalt er hr. Lykketoft i stand til mellem kl. 13 og 18.30 at træffe beslutninger, men det var altså ikke muligt i dag.

Jeg mener faktisk heller ikke, at det er noget særlig godt forslag til vedtagelse, som oppositionen står for, for som jeg sagde til hr. Lidegaard i eftermiddags, har man jo glemt to meget væsentlige ting, vi hidtil har lagt meget vægt på.